

Gudstjänstvärden Marianne

Vad gör jag här? Jag som är rädd för att läsa texter och inte frivilligt utsätter mig för att vara i centrum! Detta var Marianne Nilssons första tanke då hon för närmare 10 år sedan blev gudstjänstvärd i Härlövs kyrka. Mycket har hänt sedan dess.

– Jag har alltid varit lite blyg och aldrig varit den som velat prata inför andra, avslöjar Marianne. Men alla mina år i kyrkan har gjort att jag vågar mer även i andra sammanhang. Nu för tiden räcker jag upp handen när jag är på kurs och vågar ställa frågor inför en grupp. Och nu vet jag också att jag inte behöver vara perfekt vid en gudstjänst. Det är mänskligt att göra fel och ibland blir det till något roligt som vi efteråt kan skratta åt tillsammans. Som den gången på julafton med krubban, minns Marianne. När Elisabet läste upp berättelsen var vi inblandade inte helt överrens om vilken figur som var Josef och vilken som var Herodes då de en efter en skulle bäras fram och placeras i krubban. Ett kort slag blev det en mindre uppståndelse. Mot slutet av gudstjänsten fick vi dessutom en figur över. Alla fick sig ett gott skratt när jag slutligen placerade Josef vid Maria och Jesusbarnet. Det är sådant som jag numera kan bjuda på.

Vi sitter vid Mariannes köksbord och njuter av hembakad äppelpaj och varmt välgörande te. Utanför är naturen klädd i vacker höstskrud och solens strålar letar sig stundtals fram genom det allt tunnare molntäcket. Från köksfönstret har vi dessutom full utsikt till grannen – den vackra lilla kyrkan mitt i Härlöv, byns stolthet. Allt eftersom samtalet fortgår förstår jag att Marianne är en engagerad person. Inte enbart i kyrkan utan i sitt jobb, syföreningen, deras vänner, barn och barnbarn etcetera.

– Jag har väl stundtals lite väl mycket i kalendern, erkänner hon. Kanske är det så att kyrkan innebär en kontrast till mitt aktiva liv. Under gudstjänsten varvar jag ner. Får ett andrum, känner lugn och ro, lyssnar till texterna och musiken. Och när jag ändå är där så är det inte på något sätt bekymmersamt att vara gudstjänstvärd. Vi är ett bra team; prästen, musikerna, vaktmästaren och vi värdar. Alla har sin funktion och vi får en

fin gemenskap och har mycket trevligt. Många i dagens samhälle säger alltid att man har så mycket att göra och att det inte finns någon tid över. Men allt som allt är man, som gudstjänstvärd, engagerad någon timme vid gudstjänstillfället, det är inget betungande, menar Marianne.

I Härlövs kyrka är det flera gudstjänstvärdar som turas om att hjälpa till. Sedan är man många i byn som engageras då det vankas exempelvis aktiviteter i sockenstugan. Och så kan det liknas vid i de övriga kyrkorna i Alvesta församling. Ett stort nätverk med eldsjälarna som frivilligt engagerar sig i kyrkans verksamhet. Oavsett om det är födelsedagsfester, Torsdags-träffar, Kvinnofrukostar, parkeringsvakter, brödbak eller kaffeservering. Tillsammans bildar dessa frivilliga inom församlingen – ”Kyrkans vänner”.

– Alla är alltid välkomna till kyrkan! svarar Marianne då jag frågar om det finns plats för fler. Jag undrar om inte många lever i tron att kyrkan är högrädd, lite stel och svårbegriplig. Men tiderna har förändrats, konstaterar hon. Mycket har hänt. I dag förstår alla innehållet i texterna eftersom prästerna översätter dem till nuet. Den vardag vi lever i idag. Kyrkan är mänsklig och budskapet allt viktigare. Är man det minsta intresserad av att hjälpa till som gudstjänstvärd men känner sig, precis som Marianne var till en början, lite osäker så kan hon garantera att man tillåts växa in i rollen. Är man lite blyg för att läsa texter så kan man verka två och två tills man känner sig lite tryggare. Sedan har Peter Storm utbildning för alla där man bland annat fått lära sig om betoningar och röststyrka.

– Det ända som krävs är att du är kyrkotillhörig. Resten ordnar sig. Jag ger inte upp! Jag tänker hålla på länge till, avslutar Marianne med ett varmt leende.

Text och foto: Marie Fransson

